

„Ја и моја сестра Клара“, Димитар Инкиов
НЕСТАШНА ДОБРА ДЕЦА

Димитар Инкиов је рођен у Бугарској. Режију је завршио у Софији, а живео је и стварао у Немачкој. Објавио је велики број прича за децу. 1989. године је добио награду „Златно перо“.

Књига „Ја и моја сестра Клара“ је прича о несташлицима једног дечака и његове сестре Кларе, која је била мало старија од њега.

Њихови родитељи су пуно радили, па су деца остајала сама код куће и морали су се некако забављати. Иако су били несташни, били су добри и желели су добро другима. Волели су чика Тонија, који им је при сваком сусрету даривао новац за сладолед. Показали су да нису себични онда када чика Тони није имао новца да би им дао, они су сав новац из касице дали њему да купи сладолед. Били су искрени, јер су му рекли да је његова жена много дебела, а чика Тони им је објаснио да је она заправо трудна.

Кларин брат је био мали и наиван, па је дозволио да га ошиша иако му се то није допало. Дозволио је и да му намакне конач на зуб, а да она вуче конач возећи бицикл, док он трчи за њом.

Клара је била лукава и мудра, па му је обећала пола свог џепарца, када је он добио забрану на недељни џепарац од тате, за услугу да је не ода да је њена идеја била да офарбају пса у две боје. Грдиле су га родитељи цео сат, а Клара се извукла. Љутио се, али му није помогло. Прихватио је да је Клара таква и увек јој попуштао, јер то је његова сестра коју воли највише на свету.

Читајући ову књигу сам се смејала и уживала. Подсетили су ме на мог брата близанца и мене.